

عنوان مقاله:

گذار از روش به پسا روش آنتی دوآلیستی در اندیشه سیاسی غرب؛ پیامدها و چشم اندازها

محل انتشار:

فصلنامه روش شناسی علوم انسانی، دوره 23، شماره 92 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسندگان:

علی اشرف نظری - دانشیار علوم سیاسی دانشگاه تهران

علی قربان پور دشتکی - استادیار علوم سیاسی دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

تمایز ذهن-عین در معرفت شناسی دکارتی منجر به شکل گیری نوعی معرفت شناسی شد که وجه اساسی آن دوآلیست یا دوگانه‌گرایی است که جهان بیرون از ذهن را به مثابه عینیتی مسلم مفروض می‌گیرد و کشف عینیت را هدف غایی معرفت یا آنچه که «روش علمی» خوانده می‌شود، قلمداد می‌کند؛ ولی چرخش‌های سه‌گانه هستی‌شناختی، زبان‌شناختی و منطقی از نیمه قرن بیستم به بعد منجر به نقد روش علمی معطوف به معرفت‌شناسی کانتی شد. یکی از ادعاهای مقاله حاضر این است که به کمک منطق فازی می‌توان بر نظام معرفتی دوآلیستی به ارث رسیده از رئالیسم غلبه یافت؛ لذا مسئله اصلی این است که با نقد و انحلال پیش فرض‌های معرفتی و منطقی از جمله دوآلیسم، روش علمی چه سرنوشتی پیدا می‌کند؟ برای پاسخ به این مسئله، پس از بررسی تبارشناسانه نظام معرفتی روش علمی، چرخش‌های سه‌گانه (منطقی، وجودی و زبانی) به مثابه عامل گذار روش دوآلیستی به پسا روش آنتی دوآلیستی، بررسی خواهد شد که در این چرخش، گذار از منطق ارسطویی به منطق فازی و نقش برجسته منطق فازی در این چرخش محوریت خواهد داشت

کلمات کلیدی:

رئالیسم، دوآلیسم، روش، پسا روش، رورتی، کواپن، منطق فازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1213326>

